

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури виконання судових рішень в інтересах дітей (реєстр. № 3062 від 9 серпня 2013 року)

Комітет з питань правової політики на засіданні 18 грудня 2013 року (протокол № 19) розглянув на відповідність Конституції України проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури виконання судових рішень в інтересах дітей (далі – Законопроект) (реєстр. № 3062 від 9 серпня 2013 року), поданий Кабінетом Міністрів України.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект спрямований на створення законодавчих умов для ефективного виконання Україною міжнародних зобов'язань, взятих відповідно до Гаазької Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей 1980 року, приведення у відповідність з положеннями інших міжнародних договорів України у сфері цивільного судочинства та міжнародного приватного права з метою спрощення процедури розшуку дитини під час виконання рішень про відібрання та повернення дитини та удосконалення процедури стягнення аліментів. Для досягнення мети суб'єктом права законодавчої ініціативи пропонується внести зміни та доповнення до Цивільного процесуального кодексу України щодо особливостей та строків розгляду справи про повернення протиправно вивезеної (переміщеної) та/або утримуваної дитини, яка не досягла шістнадцяти років, до постійного місця проживання в іноземній державі. Також Законопроектом передбачено внесення змін до Сімейного кодексу України, законів України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» та «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» з метою врегулювання ситуацій щодо повернення дитини та розмежування понять «відібрання дитини» та «повернення дитини». Крім того, запропоновані Законопроектом зміни до Закону України «Про виконавче провадження» мають на меті визначити

порядок примусового виконання рішення суду про повернення дитини, спростити процедуру розшуку дитини при виконанні рішень про відібрання або повернення дитини, а також удосконалити порядок примусового виконання рішень про стягнення аліментів.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

За Основним Законом України (частина перша статті 9) чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Україна приєдналась до Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей (Закон України № 3303-IV від 11 січня 2006 року), бажаючи надати дітям захист у міжнародному масштабі від шкідливих наслідків їхнього незаконного переміщення або утримування і створити процедури для забезпечення їхнього негайного повернення до держави їхнього постійного проживання. Статтями 1 і 2 Конвенції передбачено, що Договірні держави вживатимуть усіх належних заходів для забезпечення досягнення цілей Конвенції на їхніх територіях, зокрема, забезпечення негайного повернення дітей, незаконно переміщених до будь-якої з Договірних держав або утримуваних у будь-якій із Договірних держав.

Відповідно до Конституції України (частини третя статті 51) сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

У Загальній декларації прав людини (частина друга статті 25) проголошено, що діти мають право на особливе піклування і допомогу.

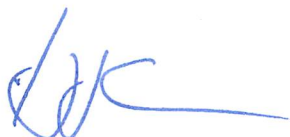
В Декларації прав дитини (абзац 3 преамбули) зазначено, що дитина, внаслідок її фізичної і розумової незрілості, потребує спеціальної охорони і піклування.

Згідно з Конвенцією ООН про права дитини (частина друга статті 3) держави-учасниці зобов'язуються забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, і з цією метою вживають всіх відповідних законодавчих і адміністративних заходів.

За Конституцією України (пункти 6, 14 частини першої статті 92) засади охорони дитинства, а також судочинство визначаються виключно законом. Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, до повноважень якого належить прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Основного Закону України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури виконання судових рішень в інтересах дітей (реєстр. № 3062 від 9 серпня 2013 року), поданий Кабінетом Міністрів України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

В.В. Писаренко